

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Μέρος Β΄ - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

3. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ

^^**^^

(a)

Έπιστολή 30.3.1993

^^**^^

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

3.- ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ

Λ*Λ*Λ*Λ

(α)

Έπιστολή 30.3.1993

ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΠΡΟΝ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΚΥΡΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΝ

Λ*Λ*Λ*Λ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ-ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ

Νέα Πεντέλη, 30ή Μαρτίου 1993.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η λήξασα συζήτησις εις την Βουλήν, επί της προτάσεως δυσπιστίας του Πα.Σο.Κ. κατά της Κυβερνήσεώς Σας, κατέδειξε, άλλη μία φορά, ότι καὶ Ὑμεῖς, ὡς υπεύθυνος Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας, καὶ ἡ Κυβέρνησίς Σας, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ Ἀρχηγοί, ἐν γένει ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας, ΚΑΘΟΔΗΓΕΙΣΘΕ κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων ἀπὸ τὶς δυνατότητες, τὶς ὁποῖες προσφέρει εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἐνεστῶσα συγκυρία τῶν περιστάσεων. Μὲ ἄλλες λέξεις, ὀριοθετεῖτε τὴν πολιτικὴν περὶ τοῦ πρακτέου στὰ ἐθνικά μας θέματα στὴν λογικὴ

πολιτικῆς τοῦ ἔφικτοῦ. Καὶ οἱ κατ' ἰδίαν διαφοροποιήσεις ἀναφαίνονται ὡς πρὸς τὸ τί ὁ καθένας θεωρεῖ ἢ ἔστω προβάλλει ὡς ἔφικτόν.

Καὶ ἐὰν μὲν ἐπρόκειτο ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπιδιώξῃ ἢ νὰ ζητήσῃ κάτι ἀπὸ ἄλλους ἢ τὴν διεθνή κοινότητα, π.χ. τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησης, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔφικτοῦ εἶναι καὶ ἐθνικῶς εὐπρόσωπος καὶ ἡ μόνη ἐπιβεβλημένη. Διότι βεβαίως τὰ ἀνέφικτα μέσα εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι ἀτελέσφορα, δὲν ἤμπορουν νὰ καταστήσουν τὰ προβαλλόμενα αἰτήματα ἔφικτὰ καὶ πραγματοποιήσιμα.

Ὅμως τέτοια δὲν εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ λεγομένου «Μακεδονικοῦ». Τώρα ἐπ' αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς δὲν ζητεῖ ἀπολύτως τίποτε, ἀπὸ κανένα. Τώρα ἄλλοι ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τῆς ζητοῦν νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν Ἱστορίαν της, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ζωντανώτερον καὶ κραταιότερον ἀνὰ τοὺς αἰῶνες τμήμα τοῦ ἐθνικοῦ της «εἶναι», νὰ παραδώσῃ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς της. Τώρα ἡ Ἑλλὰς **ὑφίσταται ἐπίθεσιν, ἀμύνεται ἐναντίον ἐπιθέσεως ἄλλων.**

Ἐπιθέσεως, ποὺ τὴν ἐχάλκευσαν καὶ τὴν συντηροῦν – τὸ γνωρίζετε πολὺ καλά, Κύριε Πρωθυπουργέ ! – οἱ ἐπισήμως χαρακτηριζόμενοι ὡς «φίλοι» καὶ «σύμμαχοί» μας, ἀντάξιοι συνεχιστὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς πανσλαβιστικῆς ἀρχικῶς καὶ ἀκολουθῶς τῆς σταλινικῆς ἐπιβουλῆς. Διότι εἶναι ἄλλιῶς ἀνεξήγητο γιὰ ἐπιμένουν, ἐναντίον κάθε λογικῆς, **ἱστορικῆς** (οἱ Μακεδόνες μόνον Ἕλληνες ὑπῆρξαν καὶ εἶναι), **ἐθνολογικῆς** (τὸ κρατίδιο τῶν Σκοπίων συντίθεται ἀπὸ πανσπερμία ἐθνοτήτων), **γεωγραφικῆς** (μόνον τὸ ἓνα τρίτο τοῦ κρατιδίου καλύπτει χῶρον τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας), νὰ στηρίζουν τὸ καταφανῶς ἐτοιμόρροπο σκοπιανὸ τερατούργημα. Ἀφοῦ χωρὶς τὴν ἰδική τους ὑποστήριξιν οἱ ψευδεπίγραφοι «Μακεδόνες» τίποτε δὲν θὰ ἤμποροῦσαν, οὔτε τὴν ὑπαρξίαν τους νὰ σημειώσουν, καὶ θὰ παρεδίδοντο εἰς τὴν χλεύην τῆς διεθνούς κοινωνίας, ἐκεῖ ποὺ μόνον εἶναι καὶ ἡ θέσις τους ὡς κοινῶν πλαστογράφων καὶ διεθνῶν ἀπατεώνων.

Ἀλλὰ, ὅσάκις ἡ Ἑλλὰς ἀμύνεται, κάθε φορά ποὺ ὑπέστη ξένη ἐπίθεσιν, οὐδέποτε ἐπρογραμματίσεν τὴν ἄμυνά της στὰ πλαίσια τοῦ «ἔφικτοῦ». Αὐτὸ διδάσκει ἡ Ἱστορία της, καὶ ἡ σχετικῶς πρόσφατη ! Διότι, ἐὰν ἐπρόκειτο ἀμυνόμενοι νὰ ὀδηγούμεθα ἀπὸ τὴν «πολιτικὴν τοῦ ἔφικτοῦ», τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε οὔτε 1821, οὔτε ἀπελευθερωτικὴ ἐξόρμησις τοῦ 1912-1913, οὔτε 1940, οὔτε 1941 ! Ἀφοῦ ἡ λογικὴ τοῦ «ἔφικτοῦ»

θὰ μᾶς ἀπέκλειε καὶ τὴν σκέψιν ἀκόμη νὰ ἀντιπαρατεθοῦμε πρὸς τὴν πανίσχυρη Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία καὶ τὴν συνεπίκουρή της, στὴν πρώτη περίπτωση, *Τερὴ Συμμαχία*, ἢ τὴν φασιστικὴ Ἰταλία καὶ τὴν χιτλερική Γερμανία, ὅταν ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη εἶχεν ὑποκύψει σχεδὸν ἀμαχητὶ ἐνώπιόν τους ...

Ἀντίκειται λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ ἐθνικὸ μας παρελθόν, στὴν ἱστορικὴ μας παράδοσι, εἶναι ἐθνικῶς ἀνεπίτρεπτη, ἄσκησις «πολιτικῆς τοῦ ἐφικτοῦ» στὸ σκοπιανὸ πρόβλημα, δηλαδὴ σὲ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου **ἡ Ἑλλάς ἀμύνεται**. Διότι, ἐὰν ἡ οἰκαιοποίησης ἀπὸ τὰ Σκόπια τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος τῆς *Μακεδονίας* ἢ παραγῶγων του, ἢ χρῆσις ἐλληνικῶν συμβόλων, κλπ., ἀποτελοῦν – καὶ ὄντως ἀποτελοῦν – ἄμεσον κίνδυνον γι' αὐτὴν τὴν ἐθνικὴ μας ἀκεραιότητα καὶ ἀσφάλεια, τότε ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη καὶ ἐπιβαλλομένη ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἓνα ἀποφασιστικὸν καὶ ἀμετάκλητον «ΟΧΙ» *ἐναντὶ πάντων*. Διότι, ἂς μὴ ἀπατώμεθα : τὸ «ΟΧΙ» μας θὰ ἀπευθύνεται πρὸς ἐκείνους, ποὺ ὑποκινοῦν καὶ στηρίζουν τὰ Σκόπια, σ' αὐτούς, ποὺ μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ «διαίρει καὶ βασιλεύε» θέλουν νὰ ἐγκαταστήσουν ἄβουλο προτεκτοράτο στὰ βόρεια σύνορά μας, ὅργανο διαρκὲς ἀνόμων στὴν Βαλκανικὴ ἐπιδιώξεών τους ... Ἀφοῦ μόνοι οἱ ψευτομακεδόνες τῶν Σκοπίων μόνον τὴν θυμηδία προκαλοῦν ὡς «ἀπειλὴ» εἰς βάρος μας, τοὺς ἀρκεῖ ἡ περιφρόνησίς μας γιὰ τὴν ὀλοσχερῇ ἐξουδετερώσιν τους...

Ἐπομένως, **στὴν ἐπίθεσι, ποὺ ὑφιστάμεθα**, ἔχουμε ἐθνικὸ χρέος ὑπέρτατο νὰ ἀντιτάξουμε ὡς στοιχειώδη ἀμυνα τὴν κατηγορηματικὴ ἄρνησί μας : **Ἡ Ἑλλάς δὲν ἀναγνωρίζει, οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναγνωρίσῃ κράτος οἰκαιοποιούμενο τὸ ἐλληνικὸ ὄνομα τῆς Μακεδονίας ἢ παραγῶγά του, ἢ ἐλληνικὰ σύμβολα**. Μὲ ὅλες τὶς ἐντεῦθεν συνέπειες (: ὀριστικὸ κλείσιμο τῶν συνόρων, ἄρνησι συμμετοχῆς σὲ κάθε διεθνῇ ὀργάνωσι ἢ συνάντησι, ποὺ θὰ συμμετέχη τὸ ψευδεπίγραφο κρατίδιο, κλπ.). Καὶ θὰ θεωρήσῃ κάθε ἀναγνώρισι τέτοιου κράτους ἀπὸ τρίτους ὡς **μὴ φιλικὴ ἔναντί της ἐνέργεια**. Δὲν δέχεται δὲ κανένα ἐπὶ τοῦ θέματος συμβιβασμό.

Αὐτὰ εἶναι καὶ τὰ μόνα εἰρηνικὰ εἰς τὴν διάθεσίν μας μέσα. Διὰ τὰ ὁποῖα καὶ κανένας δὲν θὰ νομιμοποιῆται, οὔτε θὰ δικαιουται νὰ μᾶς μεμφθῇ. Θὰ ἀνήκει δὲ εἰς τοὺς ἄλλους, νὰ ἀναμετρήσουν τὶς συνέπειες τῆς ἰδικῆς μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφασιστικότητος.

Τὸ συνήθως ἐπαναλαμβανόμενον ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας ἄρνησις κάθε συμβιβασμοῦ θὰ ὀδηγήσῃ σὲ διμερεῖς ἀπὸ τρίτους ἀναγνώρισεις τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων μὲ τὸ ὄνομα «Μακεδονία», δὲν ἔχει καθόλου τὴν σημασία, πού τοῦ ἀποδίδεται. Διότι εἶναι χιλιάκις προτιμώτερη ἡ ἀναγνώρισις ἀπὸ τρίτους μὲ ἰδι κ ῆ μ α ς ἐ ν α ν τ ῖ ω σ ι ν, ὅποτε ὅμως ἡ ἀναγνωρίζουσα χώρα θὰ εὗρεθῇ στὴν δυσάρεστη θέσι, νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη ἔναντί μας νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἱστορικῶς, φυλετικῶς, ἐθνολογικῶς, γεωγραφικῶς, ὡς ἀνωτέρω, ἀδικαιολόγητα καὶ νὰ ἀπολογηθῇ γιὰ τὴν μὴ φιλικὴν ἔναντί μας ἐνέργειαν, π α ρ ᾶ ν ᾶ π ρ ο σ φ ῆ ρ ο υ μ ε ἐ μ ε ῖ ς, μὲ τὴν ἰδικὴν μας ἐνδοτικότητα στὸν ἀδήλου περιεχομένου συμβιβασμόν, τὴν ἄφεισιν ἁμαρτιῶν στοὺς ἐπιβούλους, μὲ ἐπικρεμαμένην ἐπὶ πλέον τὴν εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος ἀπειλὴν καὶ μὲ τὴν ἰδικὴν μας τοῦ λοιποῦ συγκατάθεσιν καὶ συνυπογραφὴν ! Καὶ αὐτά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι κατηγορηματικῶς διαδηλουμένη ἀποφασιστικότης μας ἀναγκαίως θὰ προβληματίσῃ ἐντονώτερον τοὺς τρίτους καὶ ἀσφαλῶς θὰ καταστήσῃ δυσχερέστερες ἢ καὶ θὰ ἀποτρέψῃ διμερεῖς ἀναγνώρισεις.

Ὡς πρὸς τὸν ἐπίσης διατυπούμενον κίνδυνον διεθνοῦς ἀπομονώσεως τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς εἶναι οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος, ἀλλὰ καὶ ἀβλαβής ! Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀποκρυσπτομένη συνήθως ἀλήθεια, ὅτι δὲν εἶναι ἡ Ἑλλάς, πού ἔχει ἀνάγκη τὴν Εὐρώπη, ἀλλ' ἀντιθέτως ἡ Εὐρώπη ἔχει, καὶ μάλιστα γιὰ πάρα πολλοὺς λόγους, ἀνάγκη τὴν Ἑλλάδα ! Θὰ εἶναι ἐπομένως πολὺ ὀδυνηρὴ καὶ ἡ σκέψις ἀκόμη διεθνοῦς ἀπομονώσεώς μας. Διότι, ἀκόμη καὶ οἱ ἐπίβουλοι, ἀκριβῶς διότι γνωρίζουν ἔστω στοιχειωδῶς τὴν Ἱστορίαν, ἔχουν συνειδήσιν τῆς ἀληθείας, ὅτι τὸ δίκαιον εἶναι μὲ τὸ μέρος μας καὶ ἀπλῶς, πρὸς ὑπηρετήσιν ἰδίων συμφερόντων, παίζουν μὲ τὴν ἰδικὴν μας παρομιώδη ἐνδοτικότητα καὶ ὑποχωρητικότητα ! Καὶ δὲν πρόκειται νὰ μὴ ἀναμετρήσουν τὰ συμφέροντά τους, ὅταν ἀναλογισθοῦν, ὅτι ἡ προτίμησις Σκοπίων ἔναντι Ἑλλάδος μόνον συμφέρουσα γι' αὐτοὺς δὲν προβάλλει ! Καί, ἐπὶ τέλους, ἔχουμε καὶ ἄλλο παράδειγμα ἀπὸ τὴν σύγχρονη, μεταπολεμικὴ διεθνὴ ζωὴ : ἡ διεθνὴς ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν ἀπομόνωσις τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ τελικῶς δὲν τὸ ἐβλάψε· ἀντιθέτως τὸ ὠφέλησε, διότι συνέτεινε περισσότερον ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὴν ἐθνικὴ συσπείρωσι τοῦ ἱστορικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἰσχυροποίησίν του ...

Τέλος, ὡς πρὸς τὸ διατυμπανιζόμενον πολλαχόθεν, ὅτι συμφέρει, δῆθεν, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὑπαρξις τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, ἃς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπλὴ ἐπισήμανσις : Ἡ ὑπαρξις αὐτοῦ τοῦ κρατιδίου, καὶ μάλιστα μὲ τὸ ὄνομα «Μακεδονία» ἢ παράγωγά του, θὰ ἀπετέλει θρυαλλίδα καὶ διαρκή

κίνδυνον εις τὰ βόρεια σύνορά μας. Καὶ βεβαίως δὲν πρόκειται τέτοιο κρατίδιο, μὲ τέτοια ἱστορία γενεθλίων του, νὰ γίνη ποτὲ «δορυφόρος», ὅπως μὲ πολλὴν ἀφέλειαν πιστεύεται, ἢ ἀπλῶς σύμμαχός μας. Ἀντιθέτως, **συμφέρει ἀναμφισβητήτως καὶ τὴν Ἑλλάδα ἢ ἐξαφάνισις τοῦ τεχνητοῦ αὐτοῦ κρατιδίου.** Πρῶτον, διότι θὰ ἀπαλλαγούμε ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω διαρκῇ ἀπειλή. Δεύτερον, διότι τὸ ψεῦδος στὴν διεθνῇ ζωῇ, ἐν προκειμένῳ στὴν Βαλκανικῇ, μὲ τεχνητὸ κρατίδιο δεκτικὸ νὰ γίνη προτεκτοράτο πρὸς θεραπείαν τῶν συμφερόντων ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, μόνον καλὸ δὲν πρόκειται νὰ κάνῃ. Καὶ τρίτον, διότι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ κινδυνεύσῃ ἀπὸ ἐνδεχόμενη διάλυσι τοῦ κρατιδίου· ἀφοῦ ἡ προσθήκη μερικῶν ἑκταρίων γῆς εἰς τὶς γειτονικὲς μας χῶρες (Ἀλβανία, Βουλγαρία, κυρίως) δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ τὶς καταστήσῃ περισσότερο ἐπικίνδυνες γιὰ τὴν χώρα μας ἀπὸ ὅτι ἤδη εἶναι, ἐὰν καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ εἶναι. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι, σὲ περίπτωσι διαλύσεως, ἔχει καὶ ἡ Ἑλλάς ἀναμφισβήτητα ἱστορικὰ δικαίωματα κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐδάφους τοῦ κρατιδίου αὐτοῦ.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Τὸ **ἱστορικὸ χρέος**, νὰ ἀρθρώσετε τὸ κατηγορηματικὸν καὶ ἀμετάκλητον ἑλληνικὸν «ΟΧΙ» ἔναντι τῶν καταφανῶς ἐπιβουλευομένων τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐδαφικὴν μας ἀκεραιότητα, ἐπωμίζεσθε **Σεῖς** **προσωπικῶς**, ὡς ὑπεύθυνος Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας, καὶ ἡ **Κυβέρνησις Σας**.

Θέλω νὰ ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ παραλείψετε νὰ ἐπιτελέσετε τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ καθήκον, ποὺ ἡ μοῖρα Σᾶς ἔταξε. Ἐτσι καὶ τὴν Ἑλλάδα θὰ καταστήσετε ὑπερήφανη καὶ τὴν συγγενειάν Σας πρὸς τὸν ὄντως Μεγάλον **Ἐλευθέριον Βενιζέλον** θὰ δικαιώσετε ! Ἀναλογισθῆτε, τί θὰ ἔπραττεν αὐτὸς εἰς τὴν θέσιν Σας ...

Πρὸ παντὸς ἀναλογισθῆτε, ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐπισημον Ἑλλάδος ἀποδοχὴ οἰοῦδήποτε ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμβιβασμοῦ (λέγω τῆς ἐπισημον Ἑλλάδος, διότι ἡ ἀνεπίσημος Ἑλλάς, ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὸ σύνολόν του ἀρνεῖται καθὲ συμβιβασμόν, ὅπως τὸ διεδήλωσε μὲ τὶς μεγαλειώδεις καὶ χωρὶς προηγούμενον κινητοποιήσεις του, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος) μόνον εἰς τὸ «ἐνεργητικόν» Σας δὲν πρόκειται νὰ ἐγγραφῇ, μόνον εὐτυχῇ δὲν πρόκειται νὰ Σᾶς καταστήσῃ ! Ὅχι δὲ μόνον αὐτό. Ἀλλὰ καὶ τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος μας ἀναμφισβητήτως καὶ ἀναποτρέπτως θὰ βλάψῃ ...

Διότι, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι μὲ τὴν ὑποχωρητικότητα καὶ τὴν ἐνδοτικότητα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἐθνικῶς ἐπιληψίμων συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ὠδηγηθήκαμε, ἐλάχιστα χρόνια ἀργότερα, στὴν ἐθνικὴ συμφορὰ τῆς Κύπρου. Ἀφοῦ χωρὶς τὴν ἐθνικὴ ἐκείνη μειοδοσία ἢ Τουρκία δὲν θὰ ἀποκτοῦσε τὸ νομικὸ δικαίωμα μονομεροῦς ἐπεμβάσεως στὴν Κύπρο, δικαίωμα ποὺ διαρκῶς προβάλλει καὶ ποὺ ἔδωσε σ' αὐτὴν μὲν τὸ πρόσχημα γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974, στὴν διεθνῇ δὲ κοινότητι, ἔρμαιον πάντοτε ταπεινῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν, τὸ πρόσχημα νὰ προσποιῆται, ἐπὶ 19 περίπου ἤδη χρόνια, ὅτι τίποτε δὲν καταλαβαίνει! ... Καὶ τὸ ἀστεῖον στὴν κραυγαλέαν αὐτὴν περίπτωσιν ἐθνικοῦ μας ἐμπαγμοῦ εἶναι, ὅτι ἀνεγνωρίσθη συγχρόνως καὶ στὴν Ἑλλάδα τὸ ἴδιο δικαίωμα ἐπεμβάσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ διακηρυχθῇ, ὅταν ἐπέστη ἡ στιγμή δικαιολογημένης ἰδικῆς μας ἐπεμβάσεως, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀδυνατεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων, λόγω ἀποστάσεως, νὰ ἐπέμβῃ! ...

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ἔχετε ἤδη τὸ δίδαγμα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ προηγούμενον. Μὴ δώσετε τὴν εὐκαιρίαν καὶ δυνατότητα παρομοίας ἐθνικῆς συμφορᾶς καὶ στὴν περίπτωσι τῆς Μακεδονίας μας.

Ἐμεῖς οἱ Μακεδόνες, ὁ Ἑλληνισμὸς στὸ σύνολό του ἐλπίζει καὶ ἀναμένει, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβετε φρικτὰ μας σφάλματα τοῦ παρελθόντος.

Σᾶς εὐχομαι κάθε δύναμι στὴν ἐθνικὴ Σας προσπάθεια.

[ὑπογραφή] Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης

Ἐξοχώτατον Κύριον

Κωνσταντῖνον Μητσοτάκην,

Πρωθυπουργόν,

Ἀθήνας (Ι.Α.Χ.)
